

c.1. túl tompa

vékony vagy, te fogytál? kérdezed,
aztán elszomorodsz. a zsebedet
piszkálsz, vagy nagyon eláll, vagy
nem áll el a combodtól eléggé.
az autóban halkán növvő szobafenyő,
hangfal, olvasószékek, ingek vállfán
a tetején, légtér, lágyan kitöltve.
kanyarban az egész megbillen, hátra
se látsz, nézni nem is néznél, érkezéskor
nálad sréhan kell betolatni. a szöveget
elsőre nem találod, ez itt nem gond,
a forgalom miattad áll, jólesik,
slusszkulcs ki, ilyenkor perceg még
valami, lassú benzinpára, a hő vétlen
ingadozása. a kocsisor nem indul,
minden motor jár, üresben, órákig.

c.2. kontúros forróság

a tónus volt túl barátságos. a bal
hátsó kereket a kerületi kutyák
mindig levizelik, az aszfalton mély,
fekete foltok, könnyű meleg,
határozott körvonalak. ha van is
harag, hamar párolog, hátadon
az izzadság, a keserű és a sós az
édes hiánya minden folyadékban.
elsercen a gyufa, méltatlankodsz.
a hamu keserű, ami iható, már égés
közben kiszárad belőle, a fekete
a fehér hiánya az átlátszóban.
érezed-e a méreg hagyta ízeket.

Mezei Gábor (Gyöngyös, 1982) költő, a Műút szépirodalmi szerkesztője. Legutóbbi verseskötete: *natúr öntvény* (Kalligram, 2016).